

С. В. Шевченко

Максимов Олександр Павлович

МАКСИМОВ Олександр Павлович (22. 08. 1919, с. Пиногора, нині Іванов. обл., РФ – 26. 08. 2008, Дніпропетровськ, нині Дніпро) – гірничий інженер-шахтобудівельник. Доктор технічних наук (1965), професор (1966). Закін. Моск. гірн. інститут (1943). Працював 1944–2003 у Нац. гірн. університеті (Дніпропетровськ): 1953–55 – завідувач кафедри шахт. будівництва, 1962–65 – завідувач кафедри проведення і кріплення виробок, 1965–90 – зав., 1990–2003 – професор кафедри будівництва шахт і підзем. споруд. Досліджував природу гірн. тиску, розробляв рац. засоби кріплення і охорони підзем. і гірн. виробок. Низка конструкцій кріплень, розроблених М., впроваджена на глибоких шахтах Донбасу.

Основні праці

Горнотехнические здания и сооружения. Москва, 1954; Промышленные и гражданские здания горных предприятий. Москва, 1959; Выдавливание горных пород и устойчивость подземных выработок. Москва, 1963; Тампонаж горных пород. Москва, 1978 (співавт.); К определению жесткости податливых крепей подготовительных выработок // УУ. 1985. № 5 (співавт.); Влияние качества забутовки на несущую способность металлической арочной крепи // Шахт. строительство. 1987. № 3 (співавт.).

Бібліографічний опис:

Максимов Олександр Павлович / С. В. Шевченко // Енциклопедія Сучасної України [Електронний ресурс] / Редкол.: І. М. Дзюба, А. І. Жуковський, М. Г. Железняк [та ін.] ; НАН України, НТШ. – К. : Інститут енциклопедичних досліджень НАН України, 2017. – Режим доступу: <https://esu.com.ua/article-60922>

2001-2024 © Ця енциклопедична стаття захищена авторським правом згідно з чинним законодавством України ([докладніше](#)).